

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5359/2019
22.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Данијела Настић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2347/19 од 12.07.2019. године, на седници одржаној 22.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2347/19 од 12.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 163/2018 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о поклону, закључен између тужиоца као поклонодавца и туженог као поклонопримца, који је оверен код Основног суда у Врању, Ов 519/2013 од 03.04.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 42.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2347/19 од 12.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора, поднета је 06.03.2018. године, а вредност предмета спора наведена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић